

T A
N
T S
U
I N
F
O KUUKIRI

Artiklid

lk 2
Koreograafia
laborist artiklis

lk 5
Okasroosikese
Lossis resideeruvad
aega ja ruumi otsivad
tantsukunstnikud

ISSN 2228-2254

9 772228 225008

Lavadel

lk 6
Ees ootamas
esietendused

lk 7
Lugemiseks

Tantsust mõeldud
ja kirjutatud

lk 8
Who cares?

Uudised lk 11

Kalender lk 17

n° 26 — 03. 2013

Väljaandja
Eesti
Tantsuhariduse Liit

Toimetaja
Evelin Lagle

Graafiline disain
Jaan Sarapuu

Artiklite õigekeel
on artiklite autorite
vastutusel.

toimetaja@
tantsuharidus.ee

KOREOGRAAFIA LABORIST ARTIKLIS

Jaan Ulst / Vabakutseline tantsija ja koreograaf

“Kui me ei ole suured arvult, siis saame olla suured vaimult”

- Jakob Hurt

Esimene Koreograafia labor toimus 26. jaanuaril 2013. Tegemist on koolitusega tegetsevatele tantsukunstnikele. Eesmärk on algatada kindlat vestlusstruktuuri jälgiv diskussioon koreograafilistel teemadel, mis pakub võimaluse tuua päevavalgele koreograafi mõttemaailma. Laias laastus jaguneb päev kaheks: koreograafilise materjali loomine ja selle analüüs. Päeva lõpuks peaks selgemaks saama, kes me oleme ja mida tahame. Diskussiooni võib arendada päevapoliitiliseks, kuid võib ka tantsutehnilistesse raamidesse jääda. Oleneb, milliste soovidega on laua ümber koondunud.

Eestlased on tantsurahvas. Tantsu sisse oleme põiminud oma tööd ja tegemised. See on viis rahva jäädvustamiseks. Tantsu vaadatakse ja sellest räägitakse. Kuigi osad meist väidavad end tantsusammudes võhikud olevat, tunnetavad nemadki vajadusel oskust oma energiat läbi liikumise suunata. Kokku moodustab kõik see tegemine ja rääkimine valdkonna, mis on tihedalt eesti ühiskonda põimunud.

Nimetada endid selle valdkonna spetsialistiks, tähendab vastutust ja kohusetunnet teenuste pakkumisel ja toodete valmistamisel. Meilt oodatakse muu hulgas arengut, unikaalsust, dialogivõimet, kõrget tantsutehnilist oskust.

Aga tantsumaailm justkui ei paista silma. Me küll püüame tähelepanu üksikute sündmustega ja lehvitate lipukesi kui saame ühele poole oma etendusega, kuid tihti puhub unustuste tuul need lipud minema ja järele jääb tühi lava. See tuul oleme me ise – me jääme lootma, et tehtud töö peegeldub ühiskonnas lõputult, kuid tege-
likkuses peame ka tehtule koguaeg uut jõudu sisse puhuma, et olla jätkusuutlik. Me oleme virmalised - liiguvad, kaunid, müstilised, keemilised ja kaduvad. Inimestena me ei kao, vaid otsime uusi eesmärke soovides tihtipeale unustada minevik, sest selle jaoks pole enam aega. Koreograafide jaoks peaks minevik olema sama tähtis kui tulevik.

Segaduse tekitab puuduv organisatsioonistruktuur, äriplaan, tegevuskava. Tantsuvaldkond vajab ettevõtluskoolitust. Me teeme äri, kuid me ei tea seda. Me oleme osa loomemajandusest, kuid me ei teadvusta seda endale. Kultuuriminister teatas Jüri Üdi klubis uhkusega, et loomemajandus on Eestis kiireima kasvuga majandusharu, mis vajab lähiaastail üha rohkem tugistruktuure, administratsiooni ja teisi spetsialiste, kes kunstnike tööd toetaks. Eesti tulevikku vaadates: mõned aastad tagasi tehti Islandil põhjalik uuring ja selgus, et loomemajandus on riigis TOP3 majandusharu, võisteldes kalastamisega!

Kuidas mahub tantsuvaldkond sellesse pilti? Kas me kunstnikena oleme valmis enda ümber meeskondi looma? End avama? Kas ärimaailm on meie tulekust teadlik? Me oleme osa kapitalistlikust Eestist.

Hetkel on tantsuvaldkonna peamiseks tugistruktuurideks Kanuti (Kanuti Gildi SAAL, toim.) ja STÜ (Sõltumatu Tantsu Ühendus, toim.). Ja väga hea, et nad olemas on! Kuid kaasprodutsendid on justkui abirattad sõitma õppivale lapsele. Pikas perspektiivis peaksime omandama ratta, millega minna Tour de France'ile.

Koreograaf peaks püüdlema oma organisatsiooni struktuuri loomise poole. Kui teatrid seda suudavad, siis miks peaksime meie, kui etendustele algimpulsside andjad, allhanke tegijateks jääma? Kunstilise juhina on meil käes kõik trumbid, et luua oma teater.

Kuidas pakkuda koreograafide rahu, ühendamiseks tema projektid ühtseks jätkusuutlikuks tegevuseks?

Ma ei püüa kedagi tagajalgadele ajada, vaid soovin teha, mis minu võimuses: luua struktuur iseendale kui tantsuloojale ja peegeldada seda teiste loojate pealt.

Vaadates ringi tantsumaailmas näen vajadust pakkuda tantsuloojatele võimalust kokku tulla iseendid avastama! Jah, me kohtume projektides ja erinevatel koosolekutel, sest meid on vähe. Kuid kui struktureeritud on meie vestlused? Olen täheldanud eesmärkide paljusust ja sellest tingitud ekslemist, mille lõpetab aeg, mis lihtsalt saab otsa ja sunnib edasiliikuma.

Aga rakendame aja enda hüvanguks! Loomesüsteemi, kus keskendumine iseendale. Empowering within!

Laboris loome keskkonna, kus läbi selge vestlusraamistiku pakume teistele võimaluse endalt küsimusi küsida ja ise neilt enda kohta küsida. Uurida teist tantsuloojat ja arusaada, mis teda käima tõukab.

Tantsumaailm meis endis ei ole nii kaootiline kui arvame. Märksõnad nagu inspiratsioon, kõhutunne, alateadvus, intuitsioon, on leidnud kirjeldamist mitmel pool teadustes ja kunstides. Tihti pole meil vahendeid ega aega, et enda kastist välja piiluda, kuid just see tegevus aitaks Eesti tantsuvaldkonna järgmisele tasemele.

Aitab väliskülaliste siiatoomisest, sest koos nende lahkumisega lahkub ka struktuur, milles nemad vabaduse oma mõtetele leiavad. Arendame oma struktuuri, küll jah, neilt inspiratsiooni saades, kuid pöörates olulist tähelepanu, kuidas eestlane maailma hoomab.

Koreograafia labor ei paku teenust, kus osaliste koreograafia muutub huvitavamaks, vaid struktuuri iseenda avastamiseks.

Labor väljendab ka artikli autori otsinguid, kus struktuuri loomisel on kasutatud Liz Lermanni väljatöötatud tagasiside vormi "Critical Response Process", Dirk Dumoni õpetusi Fontys Tantsuakadeemiast (Holland) ja enda kogemusi vestlustest teiste koreograafidega.

26. jaanuaril osales laboris neli koreograafi: Ajjar Ausma, Veronika Vallimäe, Kaspar Aus ja Stassi Šois. Nende mõtted pärast koosveedetud päeva:

Veronika Vallimäe

“Peale laborit tulin koju istusin diivanil ja vahtisin kalapilgul seinä. Oli pinev kogunemine teiste koreograafidega ja tihe mõtete vahetus. Hea meelega kutsuks rohkem koreograafe üles vaataks silma ja püüaks kaasa mõelda...”

Kaspar Aus

“Koreograafia Labori ideeks oli anda koreograafidele võimalus istutada nii endasse kui ka teistesse küsimusi teadlikult struktureeritud dialoogi vormis, leidmata võib-olla kindlaid vastuseid ning jättes midagi õhku. Oma kehaliigutuslike mõtetega sai tegeleda avatult, mis lõi soodsa atmosfääri artikuleerida seda, mis jääb tihti enda sisse varjule. Kõige enam inspireeris mind inimeste aktiivne suhe üksteise töödese läbi refleksiooni ja kehalise kohalolu.”

Stassi Šois

“Jaan Ulsti korraldatud koreograafia labor on Eesti kontekstis uudne oma ülesehituse poolest. Päev algas punktuaalselt sissejuhatuse ja päevakorra kirjeldamisega ja lõppes eesmärgipäraselt põnevate lühitööde esitlustega, kokkuvõtete ja tagasiside ringiga.

Jaan on suurepärase raamistiku hoidja ja kella tundja (viimane on tantsuinimeste seas harukordne nähtus). Ideede ja liikumiste analüüs toimus täpselt etteantud punktide põhjal ja õpetas kohalolijaid esitama nii endale kui kaasosalistele sisulisi küsimusi, mis minu arvates andsid osalejaile uue kvaliteedi liikuja ja tema liikumise mõistmisel ning ka iseenda liikumisjupi edasi arendamiseks. Peale esimest analüüsi muutus teine pool päevast iseenesest intensiivsemaks ja ideedest laetumaks. Hommikusest tühjast ruumist ja inspiratsiooni null-punktist tekkis õhtuks uute mõtete ning liikumiste kogum, mille arenguid jälgiksin mina heameelega ka edaspidi. “

Ajjar Ausma

“Struktureeritud, kiire, konkreetne. Lühike loomeaeg sundis valima kindla liigutusmotiivi, mida kõigiga koos arendada. Samas pakkus see hea tunde, et mõte ei jäänud pähe kinni.

Kirjanik ei ole see, kel on palju mõtteid, vaid see, kes need kirja paneb.”

Laborist lähemalt: www.jaanulst.ee

OKASROOSIKESE LOSSIS RESIDEERUVAD AEGA JA RUUMI OTSIVAD TANTSUKUNSTNIKUD

Triinu Aron / Sõltumatu Tantsu Ühenduse juhataja

Okasroosikese Loss on Tallinnas Uus tn 19 asuv unikaalne kvartal-hoone, kus asuvad kunstnike stuudiod ja avatud projektiruum. Lossi Palmisaal ja Must saal on avatud residentuurideks. Mustas saalis toimuvad etendused, kontserdid, näitused ja teised kunstisündmused. Okasroosikese Lossi tegemisi administreerib Sõltumatu Tantsu Ühendus (STÜ).

Residentuuride pakkumisega tantsukunstnikele alustasime STÜs möödunud aastal, kuna nägime selle järele suurt vajadust. Olukorra teadvustamisest oleme tänaseks jõudnud sinnamaale, kus saame pakkuda aastas neli tasustatud residentuuri eesti tantsukunstnikele. Lisaks tasustatud residentuurile saame võimaldada tasuta tööperioodi Okasroosikese Lossi mustas saalis Lossi residentuuride näol. Residentuuriga anname võimaluse tantsukunstnikele võtta aeg stuudios oma loomingulisteks otsinguteks ning individuaalse liikumiskeele või liikumisest mõtlemise uurimiseks.

Lossi residentuuri eesmärgiks on

- luua loominguline keskkond aega ja ruumi otsivatele kunstnikele
- julgustada kunstnike otsingute teekonnale aega võtma
- olla avatud sündivatele ideedele ja impulssidele
- pakkuda senisest enam võimalusi eesti vabakutselistele kunstnikele rahvusvaheliseks koostööks loometasandil.

2013 aastal saame tänu Põhjamaade Kultuurifondi toetusele võtta vastu veel neli residentuuri Põhja- ja Baltimaadest.

Okasroosikese Lossi residentuuriga pakume kunstnikele või rühmitustele võimalust oma loomeperioodi läbiviimiseks ning selle protsessi ja perioodi tulemuste avalikuks ettenäitamiseks. Avalike ettenäitamiste ja aruteludega soovime avada Lossi residentid ja nende tegevused avalikkusele ning kujundada Lossist loominguliste otsingute keskuse, kus on samavõrd mugav kohal olla nii kunstnikul kui tema külalisel.

Kõik residentuurid lõpevad ürituse „GreenFieldile“ raames, mis on avalik ettenäitamine antud kunstnike tegevusest ja Okasroosikese Lossis toimuvast huvitatud külalistele – kultuuriteoreetikud, teised kunstnikud nii valdkonna seest kui väljast, üliõpilased ning teised, kes end ettevõtmisega suhestada oskavad. Ettenäitamiste õhtu eesmärk on analüüsida ja mõtestada nähtut ning arutada projektide edasist teed. „GreenFieldile“ toimub iga kuu ja üles astuvad antud kuul Lossis resideeruvad kunstnikud või teised Lossis sel perioodil töötanud inimesed, kes soovivad oma loomingut ette näidata ja seda publikuga jagada. Iga kord kutsutume õhtut läbi viima

moderaatori, kelle ülesandeks on juhtida vestlust publiku ja külaliste vahel, et residentid saaks võimalikult palju tagasisidet ja peegeldust. Nii oleme moderaatorina kaasanud näiteks Kai Valtna ja Maria-Lee Liivaku.

Seni on Lossis resideerinud Siim Tõniste, Krista Köster, Brian Degn, Anton Shagin, Aleksander Zedeljov, Sintija Silina, Erika Vizbaraite, Arne Forsen, Renate Valme, Maria Ibarrexe, Külli Roonsa, Kenneth Flak, Yann Coppier, Kadri Noormets ja Kadi-Maria Vooglaid, Liisi Eelma, Minna Hint.

Residentuuri tingimustega saab tutvuda meie kodulehel

<http://stu.ee/okasroosikese-loss/>

Residentuuri ideid võtame vastu jooksvalt, neid saab saata

Triinu Aron'i meiliaadressile: triinu@stu.ee.

Tantsukunsti residentuure toetab Kultuurkapital

EES OOTAMAS ESIETENDUSED

Cabaret Rhizome

“MUTANTANTS EHK TUHAT TANTSU, MIDA TANTSIDA ENNE KUI SURED”

Esietendus: 28. märts kell 19:30 Kanuti Gildi SAALis

Järgmised etendused: 30.03 / 01.04 / 02.04 Kanuti Gildi SAALis

28. märtsil ja 1. aprillil järgneb etendusele vestlus kunstnikega.

Enam infot: www.saal.ee

Katrin Essenson, Kadri Noormets, Jaak Sapas, Margo Teder

DOKUMENTAAL-POEETILINE ETENDUS ESSENTIALS

Esietendus: 28. märts kell 19:00 Okasroosikese Lossis

Järgmised etendused: 29.03 / 30.03 Okasroosikese Lossis

Enam infot: www.stu.ee

Henri Hütt ja Taavet Jansen

“BEIBED”

Esietendus: 16.aprill kell 19:30 Kanuti Gildi PühaVaimu SAALis

Järgmised etendused 17.04 / 18.04 / 19.04 / 20.04 Kanuti Gildi PühaVaimu SAALis

Etendusele 17. aprillil järgneb vestlus kunstnikega.

Enam infot: www.saal.ee

LUGEMISEKS TOIMUNUST

Kunsti sünnist seisundis – publikuga ja ilma

Iiris Viirpalu / Sirp / 07.03.2013

Noortele tantsukunstnikele hüppelauana mõeldud sarjas „Première” esietendusid tänavu Triin Martsu „Kirke” ning Helena Krinali „Lulu ja Maru”. Marts ja Krinal on lõpetanud Viljandi kultuuriakadeemia tantsukunsti eriala ning lavastusi tutvustava teksti põhjal kõnnitakse nende töödes narratiividest mööda ja võetakse suund loo-ülestele kehakujundi tasanditele.

Teatri aastaauhindade nominendid

2012. aasta loomingu eest

Sirp / 28.03.2013

Pealelend: Helena Krinal

Barbara Lehtna / Sirp / 22.02.2013

Sõltumatu Tantsu Ühendus valib igal aastal välja kaks lootustandvat noort koreograafi või tantsijat ning pakub neile sarja „Premiere” raames võimaluse vabades tingimustes luua. Üks kahest tänavu püünele pääsenust on Viljandi kultuuriakadeemia lõpetanud Helena Krinal. Järgnevalt intervjuu Helenaga.

Reaalainetest ja loogikast huvitatud šamaan – Helena

Katrina Helstein / Mürileht / 21.02.2013

Premiere'i sarjas näeb publik sel aastal ka noore koreograafi Helena Krinali lavastust „Lulu ja Maru”. Intervjuu Helenaga on nüüd Mürilehe lugejate ees.

Premiere 2013: kellega meil on au?

Teve Floren / Mürileht-online / 12.02.2013

Juba viiendat aastat järjest – seekord 12., 13., 15., 16., 18. veebruaril – „prömjeerivad” noored värsked koreograafid, kes on saanud võimaluse STÜ toel tuua publikuni oma esimese suurema tantsulavastuse. Tänavu on väljavalitud kaks: Triin Marts lavastusega „Kirke” ja Helena Krinal tööga „Lulu ja Maru”. Miks just nemad, selgineb nende tööde ja mõtetega tutvudes. Aurav vürtsikas tee me ees: täna vestleme Triinuga!

Festivalid – kultuurimaastiku külad või kaubamajad?**Heili Einasto / Teater Muusika Kino / Jaanuar 2013**

Kevadsuviste kohalike festivalidega — Jõhvi balletifestival, Birgitta festival — haakusid kaks sügisest sõitu, üks Lublinisse Poolas ja teine Vitebskisse Valgevenes. Nende jooksul toimunud arutelud ja muljete vahetus tõid fookusse üksiksündmuse tausta. Olukorras, kus konkreetse etendusega seonduv hajub seda ümbritsevasse ruumi, kus vahetud impressioonid on saanud elukogemuse osaks, tekkis vajadus mõtiskleda festivalide kui nähtuse iseloomu üle, võttes abiks Marc Augé määratluse kohtadest ja mittekohtadest.

Helsingi tantsurohkest sügisest**Kaia Ostak / Teater Muusika Kino / Jaanuar 2013**

Nüüdistantsu festival „Liikeellä marraskuussa/ Moving November” , Helsingi, 27. X — 4. XI 2012.

8 — Tantsust mõeldud ja kirjutatud

WHO CARES?**Heili Einasto / Tantsu-uuriija ja kriitik &****Tallinna Ülikooli tantsuajaloo lektor**

Alustaksin samast tõdemusest, mida kultuuriminister Rein Lang rõhutas seoses raamatukogudega: meie põhiseadus näeb ette eesti kultuuri säilitamist. See on ka antud artikli küsimusteringi alus – kuidas üleilmsed trendid mõjutavad eesti balletielu. Ettekanne pole mõeldud etteheitena, vaid arupidamisena.

Eelmärkusena: riigil on põhiseaduse järgimiseks instrumendid, nagu seadusandlus ja materiaalsed vahendid jaotamine soovitud tegevuste toetamiseks. Viimase järgi võib tantsumaastikul toimuvat laias laastus jagada kaheks: teatri kui institutsiooni raames toimuv (Estonia ja Vanemuise balletitrupid) ning sellest institutsioonist väljaspool olev nn sõltumatu tants (Eestis peamiselt nn kaasaegne tants). Nende positsioon riigilt saadavate ressursside osas on erinev: balletitrupid saavad riigilt ressursse, sõltumatu tants ei saa. Seetõttu keskendun ettekandes balletitruppides toimuvale, sest just neid näeb riik põhiseadusliku tegevuse, st rahvuskultuuri säilitajate ja arendajatena.

Balletiteatris näen viimaste aastate jooksul süvenevat kolme suundumust, millest igaühel põgusalt peatun (pikem analüüs ilmub kogumikus „Teatrielu 2011“):

- 1) balletitruppide koosseisu rahvusvahelistumise,
- 2) projektid ja balletietenduste esitamise blokkidena,
- 3) repertuaari rahvusvahelistumine ja „cartlandistumise“.

Truppide koosseisu rahvusvahelistumine

Seoses Euroopa Liiduga liitumise ja tööjõuturu avanemisega, on ka balletiteatrile avanenud uued võimalused kaadripoliitikas ning meil on tekkinud sõna otseses mõttes rahvusvahelised balletitrupid. Tänapäevase seisuga (teatrite kodulehtede andmeil) on Estonia 60-st artistist 29 kohaliku taustaga ja Vanemuises 36-st artistist 6 kohaliku taustaga. Truppide tantsutehniline tase on tõusnud ja vastab n-ö rahvusvahelisele tasemele – me oleme, kui tsiteerida Rein Langi, oma balletiteatrite osas „nagu mujal Euroopas“. Teisalt tekib küsimus, kas tantsija on üksnes „hästi treenitud, laenatud“ keha või kultuuritraditsioonide ja -väärtuste kandja. „Rahvusvahelisi“ truppe ei pea tingimata vaatama Eestis, vaid tänapäeval on võimalik neid vaadata televisiooni, YouTube’i või salvestiste kaudu, käia mujal.

Iseenesest ei ole rahvusvahelise koosseisuga balletitrupis ju midagi halba: konkurss on tihe ja valituks saavad kahtlemata hea tehnilise ettevalmistusega (enamasti) noored tantsijad. Häda on selles, et neil (vaieldamatult andekatel ja töökatel) tantsijatel puudub side kohaliku kultuuriga ja neist, erinevate koolide ja kultuuri-taustaga inimestest ühtselt hingava ja teineteist mõistva trupi, üht mõtteliini kandva trupi loomine on aastatepikkune töö – aga vähesed neist tantsijatest töötavad siin piisavalt kaua, et muutuda „eesti tantsijaks“. Suurema osa jaoks on Eesti ikkagi hüppelaud suuremasse ja nimekamasse truppi, mis tähendab ka seda, et kuigi üksikrolle tehakse korralikult ja lavastused saavad professionaalselt ette kantud, jääb puudu üksteise tunnetamisest ja „ühtsest hingamisest“ laval.

Projektid balletiteatris ja etenduste esitamine blokkidena.

Teine uuem suundumus on üha suurenev „projektindus“ balletiteatris. Kui nüüdis-tants on sunnitud elama projektidest, sest neil ei ole piisavalt ressursse (truppi, proovisaali, lava, tehnilist personali ja lavatehnikat, mis kõik tuleb rentida), siis balletil on võimalik elada repertuaariteatrina, mis minu arvates on ainus hea viis artistide mitmekülgse arengu tagamiseks.

Projektid balletiteatris on igati tervitatav nähtus, kuid juba eos vaid kahe-kolme etendusega projekt (esitatuna paari nädala jooksul) ei ole repertuaariteatri tingimustes minu arvates õigustatud. Roll areneb ainult laval ja küpseb publiku ees ning paari etenduse puhul seda ei toimu. Sama häda kummitab ka siis, kui etendusi esitatakse n-ö blokkidena (mis on juhtkonnale vaieldamatult mugav), mis sisuliselt tähendab see seda, et kui balletit tuleb välja, siis ekspluateeritakse teda kuu, kõige rohkem kaks, mille järel läheb etendus pooleks aastaks või ka kauemaks „puhkama“ ja näidata järgmist blokki.

Publiku poolelt vaadatuna on sellised blokid ja projektid võrdlemisi ebamugavad: kohalikule tähendab see seda, et kui mingil põhjusel oled mõne perioodi väga hõivatud, siis jääbki etendus nägemata; külalisena tähendab see valikute nappust, sest lühikese aja jooksul näidata seegi vaid paari etendust ning tutvus kohaliku tantsu-eluga jääb põgusaks.

Repertuaaripoliitika: „cartlandistumine“ ja rahvusliku balletirepertuaari vähesus. Nähtust, mis eesti balletti üha jõulisemalt on hakanud juuri ajama, võiks nimetada – jällegi viitena kultuuriminister Rein Langi arutelule raamatukogudesse ostetava kirjanduse üle – balleti cartlandistumiseks. Loomulikult ei ole menukites (ega ka Cartlandi teostes) iseenesest midagi halba ja läbimõeldud reperutaaris on neil kahtlemata oma koht. Kuid kunsti ülesandeks ei ole olla üksnes – Juri Lotmani sõnul – „jahe limonaad kuimal päeval“ viis kultuuriselt (ja mõnusalt) aega viita ja hästi meelt lahutada, vaid kunst, lisaks hr Johan Simmonsi esile toodud tänase maailma peegeldamise ka vormib, trotsib ja vaidlustab seda ning seega on vaja balletirepertuaari ka sedalaadi töid.

Ott Karulin tõi välja, et sõnateatris moodustab eestimaine materjal 40% repertuaarist; balletiteatris see paraku nii ei ole. Kui Rahel Olbrei looming on ilmselt meie jaoks kaduma läinud, siis ehk on lootust veel unustusest päästa Anna Ekstoni, Ida Urbeli, Ülo Vilimaa, Enn Suve, Mai Murdmaa ja Mare Tomminga looming? Neil kõigil on teoseid, mis on väärt esitamist, mitte rekonstrueerituna, vaid – nii nagu toimub eesi kirjandusklassikaga, nt Tammsaare teostega – tänasesse päeva lavastatutena. Meie tantsijad on väärt oma eelkäijate loominguga jõudu katsuma; meie publik on väärt uuesti nägema meie klassikute pärandit ja selle kaudu uuesti mõtestama, milline on meie roll ajaloos ja maailmas, mis on eripärane (ja maailma rikastav) eesti kultuuris, eesti kunstis, eesti balletis. Kultuuride mitmekesisus inimühiskondades on niisama oluline ja ellujäämiseks vältimatu tingimus nagu (taime-, seene- ja looma) liikide mitmekesisus ökosüsteemidele.

EESTI TANTSU HARIDUSE LIIDU ÜLDKOOSOLEK

Eesti Tantsuhariduse Liidu liikmed!

Olete oodatud 23. märtsil 2013 toimuvale Tantsuhariduse Liidu üldkoosolekule Tallinnas, Eesti Tantsuagentuuri ruumides (Hobujaama 12, sissepääs bussipargi poolsest otsauksest, vajutada ETA kella, mob. 562 24 717)

PS! Üritus toimub tantsusaalis, välisjalanõudes saali ei lubata!

Ajakava ja programm:

11.00	registreerimine, kohv
11.30 - 12.30	üldkoosolek
12.30 - 13.30	lõunasöök (osalejatele tasuta)
13.30 - 15.00	Töötuba „Suurema tähelepanuvajadusega ja üliaktiivse käitumisega laps tantsutunnis“. Töötuba juhivad Maria Vessmann (psühholoog – loovterapeut) ja Merle Saarva (TÜ Viljandi Kulturi akadeemia tantsukunsti õppejõud).

Palume teatada nii oma tulekust,
kui ka mittetulekust 18. märtsiks e-mailile:
kaia@tantsuharidus.ee

Kohtumiseni!

Kaia Kapsta
ETHL tegevjuht
Tel. 564 60 262

UUS TANTS 2013 TOOB PUBLIKUNI VIIMASTE AASTATE PARIMAD TANTSULAVASTUSED

Selgus Uus Tants 2013 põhiprogramm. 11.-13. aprillil 2013 Haapsalus toimuva festivali põhiprogrammi kuuluvad lavastused:

- Fine 5 Tantsuteater „Enne kui minna, ma ütlen“
- Karl Saks „The Drone of Monk Nestor“
- Erik Alalooga & Andreas W „Materjali vastupanu“

- Kaja Kann & Juha Valkeapää „It seems a good place to build a house“
- Renate Valme ja Kompanii Nii „Pung“
- millimeter performance group “It was good while it lasted (feat. Luminoso)”

Lapsi silmas pidades on festivali jaoks välja valitud Zuga ühendatud tantsijate la-
vastus „Võluvärk“. Lisaks näitavad erinevad tantsukunstnikud work-in-progress'e.
Nende programmi kaasamisel on silmas peetud ka Haapsalusse kogunevaid erine-
vatest rahvustest produtsente ja festivalide kuraatoreid. Põhiprogrammi valis kuns-
tiline juht Henri Hütt ja kolmeliikmeline žürii.

Uue Tantsu festivaliga koostöös toimub festivali ajal rahvusvaheline teatriteaduse
üliõpilaste seminar “nu_dnc.txt”. Noored tantsukriitikud Eestist, Venemaalt, Lätist
ja Leedust osalevad kolmepäevases workshopis ning püüavad leida uue tantsu mõ-
testamiseks uusimaid viise, et pidevalt muutuva vaatlusobjektiga sammu pidada ja
omagi töövahendeid värskendada. Seminari korraldab Tartu Ülikooli Teatriteaduse
Üliõpilaste Loož ja kedja Writing Movement.

Festivali koostööpartnerid on Põhja- ja Baltimaade tantsukunstnike võrgustik kedja
ning Eesti Teatri Agentuur ja Draamamaa. (www.draamamaa.ee).

Festival UUS TANTS toimus esimest korda 1997. aastal. Eesti kaasaegse tantsu üle-
vaatefestivali eesmärgiks on esitleda Eesti sõltumatute koreograafide ja tantsijate
viimase kahe aasta jooksul esietendunud tipplavastusi.

EESTI TANTSUHARIDUSE LIIT ANNAB VÄLJA LIIKMETE ERIALASE ENESETÄIENDUSE STIPENDIUMI

Stipendiumifond on 300,00 € ja moodustub ETHL liikmemaksudest.

- Toetust saab taotleda koolitustel, festivalidel jm erialastel enesetäiendustel osalemiseks nii Eestis kui välismaal.
- Taotleja peab olema ETHL liige.
- Taotlejal ei tohi olla liikmemaksu võlga.
- Taotlemiseks tuleb esitada vabas vormis motivatsioonikiri ja enesetäienduse täpne toimumisaeg, koht ning taotletav summa hiljemalt 29. aprilliks (rahvusvaheline tantsupäev) aadressile info@tantsuharidus.ee Taotlus loetakse esitatuks kinnitava vastuskirja alusel.
- Toetuse kasutamise periood on 1. juunist kuni järgneva aasta 31. maini.
- Taotlejate vahel teeb valiku ETHL volikogu. Volikogul on õigus toetussumma jaga-

da ka mitme kandidaadi vahel.

- Väljamaksmine toimub kuludokumentide alusel (iga taotlejaga täpsustatakse vormistuslikud küsimused eraldi).
- Sobivate taotluste puudumisel jääb nimetatud summa välja maksmata ning ei kandu üle järgmisesse taotlusperioodi.
- Peale toetuse kasutamist tuleb esitada sisuline aruanne, mis avaldatakse ETHL kodulehel.

Info ja täpsustavad küsimused info@tantsuharidus.ee

FRAGILE ETENDUSÕHTUD EESTIS

19. ja 20. aprillil toimuvad Tallinnas KUMU Tantsukunstnike ja vaegnägijate projekti FRAGILE Eesti, Norra ja Portugali koreograafide ning tantsijatega etendusõhtud. Lisaks on 20. ja 21. aprillil kunstide ja vaegnägijate rahvusvaheline sümposium Tallinna Ülikooli Astra hoones. Kunstnikke ja teadlasi tuleb igast Euroopa ilmakaarest. Registreerimine osavõtuks on alanud! Tulge avastage uusi inspiratsiooniallikaid!

<http://ymlp.com/z3wH0q>

KANUTI GILDI SAAL KUULUTAB VÄLJA KONKURSI RESIDENTUURIDEKS PÜHA VAIMU SAALIS SÜGISEL 2013 JA KEVADEL 2014.

Mis: Ühekuuline residentuur koos stipendiumiga

Kandideerimise tähtaeg: 1. aprill 2013, idee / plaan saata aadressil saal@saal.ee

Residentuuri kestus: 1 kuu.

Stipendium: 1000 eurot (olenemata residentuuris olevate kunstnike arvust)

Ruum: Püha Vaimu SAAL

Aeg: 2 residentuuri sügis 2013, 2 residentuuri kevad 2014

Eelkõige on residentuur mõeldud ideedega töötamiseks, nende katsetamiseks üksi ja koos publikuga. Residentuur ei ole mõeldud etenduste ja muu tegevuse ettevalmistamiseks – sellest võib hiljem välja kasvada etendus või muu, kuid ettevalmistamine ei ole selle residentuuri eesmärk. Ühe kuu jooksul on soovituslik teha 2-4 avalikku ettenäitamist publikule. Kokku pakub Kanuti Gildi SAAL välja 2 residentuuri sügisel 2013 ja 2 residentuuri kevadel.

Valiku teeb Kanuti Gildi SAALi kunstiline nõukogu.

Residentuuri toetavad Eesti Kultuurkapital ja Kanuti Gildi SAAL

Lisaks pakub Kanuti Gildi SAAL võimalust residentuuriks ilma stipendiumita.

Taolise stipendiumita residentuuri toimumiseks ei ole tähtajalist ja avalikku konkurssi. Samuti ei ole sel juhul tegevuslikke piiranguid ehk sellel ajal võib ka näiteks mõnda etendust ette valmistada. Kui teil on soov kasutada teatud perioodi jooksul kas Keldrisaali või Püha Vaimu SAALi, andke meile teada oma ideest aadressil saal@saal.ee

Residentuuri toetab Kanuti Gildi SAAL.

Kui te soovite, et teie järgmine lavastus esietenduks või soovite olemasolevat lavastust etendada Kanuti Gildi SAALis, palun andke sellest jooksval teada maja kunstilisele juhile Priit Rauale aadressile priit@saal.ee. Ideid saab esitada aastaringsetl.

TÖÖPAKKUMINE NOOR BALLETT FOUETTÉLT

Noor Ballett Fouetté otsib 2013/2014 hooajaks oma väiksesse-röõmsasse-töökasse kollektiivi pedagooge:

- eelkooliealiste balletistudio õpetaja(d) - eraldi eesti- ja venekeelsed rühmad
- algastmete klassikalise tantsu õpetaja(d).

Huvilistel palume helistada tel. 53 959 867 - Svetlana Veiler, et tulla tutvuma-vaatama-rääkima.

Info kooli kohta www.noorballett.edu.ee.

TANTSIJALT TANTSIJALE TREENINGPLAAN MÄRTSIS JA APRILLIS

Märts

E, T kell 10.00-11.30 Klassikaline ballett, Xenia Rudakova

K, N kell 10.00-11.30 Kaasaegne tants, Krista Köster

(13. ja 14. märtsil asendab Simo Kruusement)

Aprill

E, T, K, N kell 10.00-11.30 Kaasegne tants, Siim Tõniste

Simo Kruusement. Põrandatehnika

Põrand kui abivahend meie kehale. Keha raskuse kandmine ühest punktist ja ruumist teise ning erinevate kehaosade liikumine läbi maapinna! Kasutades selleks kombineeritud liikumisjadasid läbi erinevate tasandite! Selle kõige juures ei unusta ära ka hingamist ja sellega kaasnevat keha loomulikku liikumist.

Xenia Rudakova. Klassikaline ballett

Klassikalise balleti tund on eelkõige mõeldud kordinatsiooni, võhma ja tantsulisuse arendamisele. Samas tugevdab ja arendab see treeningtund terve keha füüsis. Tund on kiire ja hoogne, ning sobib rohkem kogenenud tantsijale.

Krista Köster. Kaasaegne tants

Füüsiline ja energieetiline tund, mis pakub nii tantsutehnilist väljakutset kui lihtsalt naudingut liikumisest. Arendab keha teadlikkust ja julgustab osalejaid katsetama/leidma oma isikupära.

Kasutades erinevaid harjutusteseeriaid, juhendatud improvisatsiooni ja dünaamilisi fraase on eesmärk arendada neutraalne, hästi artikuleeritud ning erk keha, mis oleks valmis väljendama kõige erinevamaid tundeid, emotsioone või jääma abstraktseks.

Siim Tõniste. Kaasaegne tants

Siimu tehnikatunnis on suur rõhk põrandatehnikal. Kuna tantsijal enamasti tiibu pole, tuleb jalgealusega sõbralikud suhted luua. Siiski ei jääda vaid põrandale, vaid proovitakse maas kätte saadud stabiilsust ja jõudu rakendada ka kõrgemates tasandites. Kogu tantsutund on dünaamiline, energiline ja jõuline ning kõike seda saadab hea muusika.

Lisainfo:

Maria Goltsman

e-post: mariagoltsman@gmail.com

mob.: 5062345

TANTSUKUNSTI SUVEAKADEEMIA 2013: TANTS LASTELE JA NOORTELE

Tantsukunsti suveakadeemia toimub sel aastal 21. – 24. august.

Mis on laste ja noorte tantsuõpetuse eesmärk 21. sajandil? Kas mõtlemine rikkaliku kujutlusvõimega või tantsutehnika õppimine? Või mõlemad? Kuidas leida tasakaal loovuse ja tehnika vahel? Mida, kuidas ja millal õpetada?

Selleaastane tantsukunsti suveakadeemia keskendub laste- ja noorte tantsuõpetusele vanuses 5-15 eluaastat. Õpetajateks on praktikud, kel on pikaajaline kogemus lastele ja noortele tantsu õpetamisel. Praktiliste tundide ja arutelude vormis õpitakse tunni ülesehitust, pikema õppeprotsessi planeerimist, metoodilisi nippe ja võtteid.

Toimumiskoht: Haapsalu Gümnaasium, Kuuse 1, Haapsalu

Sihtgrupp: laste- ja noorte tantsuõpetajad

Eesmärk: Anda praktilised teadmised ja oskused ning mõtteainet kaasajal lastele ja noortele tantsu õpetamisel.

Sisu: Tunni ülesehitus. Pikema õppeprotsessi ülesehitus.

Nipid, trikid, metoodilised võtted.

K, 21.aug	N, 22.aug	R, 23.aug	L, 24.aug
9.00-10.00 Saabumine, registreerumine			
10.00-13.30 eesti tants, Agne Kurrikoff-Hermann	10.00-13.30 tants eelkooliealistele, Janne Ristimets	10.00-13.30 õpetaja täpsustub	10.00-13.30 tantsutehnika+loovus, Evelyn Tuul
13.30-15.00 Lõuna / puhkus	13.30-15.00 Lõuna / puhkus	13.30-15.00 Lõuna / puhkus	Tunnistused, tagasiside, kokkuvõte, kojusõit
15.00-18.30 ballett, Anu Ruusmaa	15.00-18.30 poiste tantsuõpetus, Rauno Zubko	15.00-18.30 loov- ja kaasaegne tants, Anne Tamm-Kivimets	
18.30-20.00 õhtusöök / puhkus	18.30-20.00 õhtusöök / puhkus	18.30-20.00 õhtusöök / puhkus	
20.00 Kokkuvõte päevast / arutelu - kõik päeval õpetanud õpetajad	20.00 Kokkuvõte päevast / arutelu - kõik päeval õpetanud õpetajad	20.00 Kokkuvõte päevast / arutelu - kõik päeval õpetanud õpetajad	

Rohkem infot ja registreerimine.

KALENDER

22.03 / 23.03 kell 19:00 – Okasroosikese Loss

PREMIERE'13:

TRIIN MARTS “KIRKE”

JA HELENA KRINAL “LULU JA MARU”

www.stu.ee

28.03 / 29.03 / 30.03 kell 19:00 – Okasroosikese Loss

KATRIN ESSENSON, KADRI NOORMETS,

JAAK SAPAS, MARGO TEDER

DOKUMENTAAL-POEETILINE ETENDUS

ESSENTIALS

www.stu.ee

28.03 / 30.03 / 01.04 / 02.04 kell 19:30 – Kanuti Gildi SAAL

CABARET RHIZOME

“MUTANTANTS EHK TUHAT TANTSU,

MIDA TANTSIDA ENNE KUI SURED”

www.saal.ee

04.04 / 05.04 / 06.04 kell 19:00 – Okasroosikese Loss

RENATE VALME / KOMPANII NII “PUNG”

www.stu.ee

16.04 / 17.04 / 18.04 / 19.04 / 20.04 kell 19:30 – Kanuti Gildi Püha Vaimu SAALis

HENRI HÜTT JA TAAVET JANSEN “BEIBED”

www.saal.ee